

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Gfv.VII.30.243/2013/4. szám

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a jogtanácsos által képviselt felperesnek a személyesen eljáró I. rendű, és a dr. Kende Péter ügyvéd által képviselt II. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pécsi Törvényszéken 14.P.20.059/2012 számon folyt perében a Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.028/2013/3. számú ítélete ellen a II.rendű alperes által 26. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján indult felülvizsgálati eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (százezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, a le nem rótt 625.000 (hatszázhuszonötezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

*Az **É.** Bt-nek (továbbiakban: bt.) 2005. január 31-től a törléséig az I.r. alperes a beltágya, a II.r. alperes 2005. január 31. és 2006. október 11. között a beltágya, ezt követően kültágya volt. A bt. üzletvezetésre jogosult tagjai (vezető tisztségviselői) mindvégig az önálló képviseleti joggal rendelkező alperesek voltak.*

A bt. elleni felszámolási eljárásban benyújtott, a II.r. alperes által aláírt egyszerűsített éves beszámoló és a tevékenységet záró mérleg szerint a bt-nek a felszámolás megindulásakor, 2008. február

12-én 8.899.913 Ft készpénze volt, a pénztárból azonban 8.888.000 Ft hiányzott.

A felperes jogelődje, a **D.R.M.K.** a felszámolás során a felszámoló kérelmére 7.705.043 Ft visszatérítendő támogatás kifizetését engedélyezte a Munkaerőpiaci Alap Bér garancia Alap részéből a bt. részére. A felperes jogelődje a Bér garancia Alap terhére adott támogatást hitelezői igényként a bt. felszámolási eljárásában bejelentette.

A felszámolási eljárást lefolytató bíróság 24. sorszámu 2009. augusztus 25-én jogerőre emelkedett végzésével a bt. felszámolását egyszerűsített módon befejezte, és a céget megszüntette. A zárómérlegben szereplő, alperesekkel szemben fennálló követelésből 6.250.367 Ft követelésrészt - felszámolási költségként besorolt hitelezői igénye részbeni kielégítése fejében - a felperesi jogelőd hitelezőnek adott át, egyúttal megállapította, hogy a hitelező bejelentett további igénye fedezet hiányában nem elégíthető ki.

Az alpereseket a Pécsi Városi Bíróság 2011. szeptember 5-én jogerőre emelkedett 21.B.657/2010/32. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 3 rendbeli társtettesként folytatólagosan elkövetett jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntetében, valamint folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében.

A fizetési meghagyásból jelen perré alakult eljárásban a felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 7.705.043 Ft-nak megfizetésére. Keresetét a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 97.§-ára, 108.§ (1) és (3) bekezdésére, 109.§ (4) bekezdésére, 50.§ (1) és (3) bekezdésére, valamint a Bér garancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény 5.§ (2) bekezdésére alapította.

Az I.r. alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. A II.r. alperes kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 7.705.043 Ft felperesnek történő megfizetésére. Az I.r. alperessel szemben az ítélet jogerőre emelkedett.

A II.r. alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és a II.r. alperest terhelő marasztalás összegét 6.250.367 Ft-ra leszállította, ezt meghaladóan a II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította. A II.r. alperes I.r. alperessel egyetemleges kötelezését erre az összegre korlátozta.

Hivatkozva az 1997. évi CXLIV. törvény (1997. évi Gt.) 29.§-ára, valamint a Gt. 30.§ (2) bekezdésére megállapította, hogy azok a vezető tisztségviselők kártérítési felelősségét tartalmazzák a társaság felé az általuk a társaságnak okozott károkért.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A.§-a a vezető tisztségviselőnek a hitelezők

felé fennálló felelősségét szabályozza. A felperes 6.250.367 Ft erejéig nem hitelezői követelést érvényesített, hanem a társaságnak a vezető tisztségviselőivel szembeni követelését, melynek ő a jogutódja. A felszámolási eljárást befejező végzésben adta át a követelésrészt a felperes jogelődjének a bíróság, ezért a felperes az adós gazdálkodó szervezet jogutódja az alperesekkel szembeni követelés tekintetében.

A II.r. alperes, mint vezető tisztségviselő nem az általában elvárható gondossággal járt el, és ezért a bt-nek okozott 6.250.367 Ft kárt a Ptk.339.§ (1) bekezdése és 355. § (1) és (4) bekezdése alapján köteles megfizetni. A további 1.454.676 Ft megfizetésére irányuló követelést alaptalannak találta, e körben a keresetet elutasította. A keresetet elutasító rendelkezés a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezi.

A II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben, kérve - tartalma szerint - annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset II.r. alperessel szembeni teljes elutasítását.

Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 3. § (2) bekezdését, mert a kereseti kérelemhez kötöttség korlátját áttörte; valamint a Cstv. 33/A.§-át és a 63.§ (2) bekezdését. Álláspontja szerint a felperes hitelezői minőségében indította a keresetet, végig hitelezőként járt el, azonban mint hitelező elmulasztotta a Cstv. 33/A.§ szerinti megállapítási per megindítását és lefolytatását, mely előfeltétele a Cstv. 63.§ (3) bekezdése alapján megindítható marasztalási pernek.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság részletesen és alaposan kifejtette álláspontját a II.r. alperes fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatban - melyre a II.r. alperes a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott -, a Kúria az ott kifejtettekkel mindenben egyetért.

A perbeli tényállás sajátossága, hogy az adós vagyonából 8.888.000 Ft összeg az alpereseknek, mint a társaság vezető tisztségviselőinek - nem vitatottan - felróható okból hiányzott. Ezen összeg erejéig az alpereseket a társasággal szemben felelősség terheli, vagyis az adós társaságnak keletkezett jogszerű követelése az alperesekkel szemben. Ennek érvényesítésére az adós társaság - figyelemmel a jogutód nélküli megszüntetésére és ezzel jogképességének elvesztésére - már nem képes. Az adós vagyont képező, az alperesekkel szembeni követelést adta át a felszámolási eljárást lefolytató bíróság a Ptk. 331.§-ára tekintettel a Cstv.

56.§ (2) bekezdése és 60.§-a alapján - egyebek mellett - a felszámolási költségként felmerült hitelezői igényvel rendelkező felperesnek, követelése részbeni kiegyenlítése címén. A felperesi jogelőd, illetve a felperes a felszámolási eljárást lefolytató bíróság határozata alapján az adós társaság követelését - annak jogutódaként - volt jogosult az alperesekkel szemben érvényesíteni. A II.r. alperes felelőssége tehát nem a Cstv. 33/A.§-án, illetve a 63.§ (3) bekezdésén alapul a felperes irányában 6.250.000 Ft erejéig, hanem a II.r. alperes által a társaságnak okozott kárért tartozik felelősséggel az adós társaságnak, illetve a jogutódjának a Ptk. 318.§ (1) bekezdése folytán irányadó 339.§ alapján, ahogy arra a perben eljáró bíróságok helyesen rámutattak. Nem helytálló tehát a II.r. alperesnek az a jogi érve, mely szerint a marasztalását meg kellett volna előznie a Cstv. 33/A.§-a szerinti megállapítási pernek. Marasztalása nem a Cstv. 63. § (3) bekezdésén alapul.

Nem vitásan a felperes, illetve a jogelődje az alperesek - így a II.r. alperes - marasztalását beltagi minőségükre hivatkozással kérte. Önmagában azonban a jogcím téves megjelölése nem jár a kereset elutasításával, nem jelenti a kereseti kérelemhez kötöttség elvének megsértését. Amennyiben ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy ezen jogcímen a kereset megalapozott, a marasztalás jogszerű. A fél által meghatározott jogcímhez ugyanis a bíróságok nincsenek kötve, így a Pp. 3.§ (2) bekezdését a perben eljáró bíróságok nem sértették meg.

Mindezek alapján a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II.r. alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban a felperes jogi képviselőjével felmerült - ÁFÁ-t nem tartalmazó - költséget. A munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (2) bekezdésének a) pontja, (5) - (6) bekezdése alapján, a kifejtett tevékenységgel arányban állapította meg. Az II.r. alperes teljes személyes költségmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986(VI.26.)IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a szerint.

Budapest, 2014. február 20.

*Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró*